

4 Zastupitelstvo

Poplatky

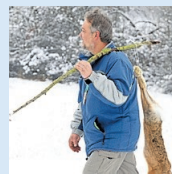
Jaké budou poplatky
za rok 2022?

7 Dění v obci

Vycházka

Hon a poslední leč
nahradila procházka

12 Ze života

Ženy v roce 2021

Byl těžký a plný omezení,
přesto nezhálely

Zima byla v Zámřských nabitá

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

**Alžběta
Šimáčková**
místostarostka
obce Zámřský

Vážení a milí spoluobčané, je to k nevíře, ale vstupujeme do dalšího roku, tentokrát opatřeného třemi dvojkami. Jaký bude, si netroufám odhadovat. Opatření se nám mění každý týden a musíme být neustále ve střehu. Covidová opatření nám i dětem mění plány ze dne na den. Proto Vám přeji v letošním roce hodně zdraví, pevné nervy a o trochu lepší rok než ten minulý. Z každé strany se na nás valí zdražování, a nebude tomu jinak ani na obecním úřadu. Vzhledem k navyšujícím se cenám za odvoz odpadu a stočného, jsme byli i my nuceni navýšit ceny. Tabulku stávajících poplatků najdete uvnitř Zámřšťáku. V letošním roce budeme pořizovat nové nádoby do kulturního domu, které jsme získali přes dotaci Mikroregionu Hranice. Také je v plánu vybudování chodníku od Oravového po Pavlíkovo, čekáme na vhodný dotační titul. V přípravách je také projekt na zlepšení zázemí u víceúčelového hřiště, kde se řeší podoba zázemí a způsob financování. Letos na podzim nás také čekají komunální volby. Budeme si volit nové zastupitelstvo na další čtyři roky. Pokud je mezi vámi někdo, kdo by měl chuť něco změnit, měl nějaké nové podmínky či nápad, nebo chtěl být jen součástí chodu obce, neváhejte se zapojit. Mějte klidný zbytek zimního času a nabírejte síly na příchod jara.

Alžběta Šimáčková, místostarostka

ÚVODNÍK

Milí Zámřšťáci. Jak se stalo dobrým zvykem toto vydání je o bilancování, jaký vlastně ten uplynulý rok pro nás byl. Celým rokem nás provázel Covid a bylo to také patřičně znát. Časem jsem se smířila a naučila žít se všemi opatřeními, naučili jsme se improvizovat a když to situace dovolí tak i se setkávat. Život jde dál, a i my se za pochodu učíme a přizpůsobujeme změnám a nařízením. Covid se přizpůsobuje nám, máme tu další variantu Omikron, která by měla být nakažlivější, ale ne s tak těžkým průběhem. Jednou je hůř, jednou je líp. Máme za sebou vánoční svátky. Po letech jsme si užili v prosinci prvního sněhu a zimy tak jak má být, a sníh dokonce i pár dní vydržel. Na štěstý den přišla malá obleva, pak se ochladilo a mohli jsme si užívat zimních radovánek. Sice jen do silvestra, kdy se nám pořádně oteplilo, ale to chlapům na tradiční silvestrovský fotbal nevařilo. Rok 2021 byl i velkou změnou a výzvou také pro zpravodaj. Z redakce Zámřšťáku odchází grafik Šmuky a výzvu grafika přijímá Liba Mátlová. Toto je její čtvrté vydání, takže už můžeme posoudit, že se jí opravdu daří. Je moc šikovná a hlavně má s námi velkou trpělivost. Děkuji všem přispěvatelům, kteří přispívají svými články do zpravodaje, a tak nám pomáhají tvořit jeho duši. Jsme velice rádi za každý Váš příspěvek a kdo má odvahu a chtěl by nám něco sdělit budeme velmi rádi. Šmukymu děkuji co všechno pro zpravodaj udělal a přeji mu, ať se mu jen daří. Líbě přeji, ať to s námi vydrží. Zámřšťáku přeji, ať je to nejčtenější periodikum v Zámřských. A Vám všem čtenářům hodně sil, zdraví a dobré nálady po celý rok 2022

Za redakci Helena Vozáková

Vážení občané Zámrs, milí farníci,

do nového roku L.P. 2022 vstupujeme pořád ještě ve stínu protiepidemických opatření, ale také s pevnou nadějí, že dá Bůh a nenecháme si vzít radost a chuť k životu. Projevem života farnosti je také úsilí rozšířit povědomí o tom, čemu a proč křesťané věří. Přednostním způsobem, jak to udělat, je už po staletí pořádání lidových misíí. Ty působí jako duchovní obnova pro věřící a zároveň příležitost k poznání života z víry pro hledající.

Právě na letošní rok jsme připravili obnovení lidových misíí po deseti letech. Pozvání přijal tým misionářů z Vranova nad Dyjí pod vedením otce Marka Dundy a s kazatelem jáhnem Ladislavem Kincem. Ještě než samotný týden lidových misíí 6.-12. března nastane, přijdou do každého domu s misijním zpravodajem zástupci farnosti a v pondělí 28. února kněží a jáhnové nabídnou možnost požehnat váš dům.

Během misíí bude hlavní program ve farním kostele a v kostele svatě Kateřiny u náměstí v Kelči. Denně budou také promluvy a adorace v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Kladrubech a v lesní kapli sv. Teodora ve Skaličce. Zámrsky ale nepřijdou zkrátka – na úterý a čtvrtek chystají misionáři promluvy v kulturním domě vždy od 16 hodin, vyvrcholení bude v sobotu ráno v 7:30 slavná mše svatá se stavěním misijního kříže. Už dnes vás co nejsrdečněji zve-me.

Přestože ještě bude, dá Bůh, příležitost v dalším čísle Zámršťáku, nemohu nezmínit na začátku kalendářního roku, že na podzim 2022 budeme slavit už dvacáté výročí posvěcení kaple sv. Václava. Kéž je celý rok pod ochranou Boží a svatých patronů farnosti. Ať se všem v Zámrs-kách podaří využít příležitosti přítomnosti misionářů k přijetí svátosti smíření a svatého přijímání.

Požehnané zimní dny a radost z víry v Boha přeje **o. Jan Bleša, farář**

Tříkráloví koledníčci v Zámrskách

DĚKUJEME ZA PODPORU Tříkrálové sbírky 2022

CHARITA HRANICE DĚKUJE VŠEM ŠTĚDRÝM DÁRCŮM

obec	částka	skupinky
Dolní Těšice	5 670 Kč	1
Horní Těšice	11 548 Kč	1
Skalička	26 690 Kč	3
Zámrsky	13 000 Kč	1

DĚKUJEME ZA VAŠI ŠTĚDROST! UPŘÍMNĚ PÁN BŮH ZAPLAŤ!

Z výtěžku Tříkrálové sbírky 2022 budeme realizovat:

- přímou finanční pomoc osamělým rodičům nebo rodinám s dětmi s postižením, opuštěným seniorům a lidem v krizových situacích
- pořízení nových zdravotnických, kompenzačních a rehabilitačních pomůcek
- podporu poskytovaných sociálních služeb:
 - Charitní pečovatelské služby
 - Osobní asistence
 - Denního centra Archa
 - Nízkoprahovky Fénix
- spolufinancování komplexní domácí péče hospicového typu – doprovázení nevléčitelně nemocných v domácím prostředí

Usnesení č. 6/2021 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrský ze dne 13.12.2021 na obecním úřadě v Zámrských

Zastupitelstvo bere na vědomí:

1. Seznámení s výsledkem Dílčího přezkoumání hospodaření obce Zámrský v roce 2021.
2. Cenové oznámení VAK Vsetín a.s. vodné + stočné vč. 10 % DPH s účinností od 1. ledna 2022 je 91,08 za 1000 l vody

Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje:

1. Ověřovatelé zápisu pana Ing. Václava Vozáka a pana Pavla Kubešu, zapisovatele Alžbětu Šimáčkovou.
(hlasování – pro 7 hlasů)
2. Program schůze s doplněným bodem: Žádost o bezplatný pronájem KD
(hlasování – pro 7 hlasů)
3. Schválení rozpočtu obce na rok 2022 v navrženém znění
(hlasování – pro 7 hlasů)
4. Schválení mimořádného členského příspěvku Mikroregionu Hranice
(hlasování – pro 7 hlasů)
5. Schválení výše nájemného, schválení podmínek pro nové nájemce
(hlasování – pro 7 hlasů)
6. Schválení odměn za veřejně prospěšné práce v roce 2021
(hlasování – pro 7 hlasů)
7. Schválení vypracování projektové dokumentace na přestavbu kiosku – zázemí na hřišti.
(hlasování – pro 7 hlasů)
8. Schválení uzavření dohod o provedení práce se členy zastupitelstva
(hlasování – pro 7 hlasů)
9. Schválení žádosti spolku: Ženy v akci o prominutí nájmu za hodiny cvičení, a to 2x týdně
(hlasování – pro 7 hlasů)

Starosta obce: Pala Arnošt

Místostarostka obce: Šimáčková Alžběta

Statistika obce Zámrský za rok 2021

Kategorie

počet

Dospělí muži	98
Dospělé ženy	90
Děti (15-18let) chlapci	4
Děti (15-18let) dívky	4
Děti (do 15 let) chlapci	15
Děti (do 15 let) dívky	28
Děti (6-7 let)	6
Děti (do 3 let)	0
Celkem obyvatel	239
Průměrný věk obyvatel	42,85
Zemřelo	5 osob
Narodilo se	0
Přistěhováno	5 osob

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

V těchto nejbližších dnech oslaví významná životní jubilea
tito naši spoluobčané:

ÚNOR 2022

Čestmír Segeta 86 roků
Josef Masařík 82 roků

BŘEZEN 2022

Hedvika Nováková 92 roků
Anna Jandová 84 roků
Alena Trlifajová 55 roků
Petr Trlifaj 55 roků

DUBEN 2022

Václav Vozák 82 roků
Zdeněk Perutka 75 roků

***Všem Jubilantům gratulujeme a přejeme
spoustu sil a zdraví do dalších let.***

Mikuláše s družinou covid nezastavil

Ani letos covid nezabránil mikulášské družině, aby navštívila i Zámrský. Doprovázena sněhovými vločkami zpestřila předvánoční čas i v naší malé vsi. Mikuláš společně s andělem a dvěma čerty si přišel zkontrolovat, jak děti plní, co slíbily. Někoho pochválili, někoho pokárali, ale každý dostal spravedlivě to, co si zasloužil. Nikdo však nezlobil tak, aby skončil v pytli. Teď už můžeme jen doufat, že to tak bude i příští rok.

Oznámení občanům – poplatky v roce 2022

KOMUNÁLNÍ ODPAD

Odvoz komunálního odpadu

- systém vyvážení zůstává stejný
- ceny jsou navýšeny

Zastupitelstvo obce na zasedání dne 20.9.2021 schválilo obecně závaznou vyhláškou navýšení ceny za komunální odpad.

Fyzická osoba s trvalým pobytem 500 Kč

Dítě do 15 let včetně 300 Kč

Chata, chalupa nebo trvale neobydlená nemovitost roční poplatek 500 Kč

POPLATEK ZE PSA

1 pes 100 Kč

2 pes a další 200 Kč

POPLATEK ZA STOČNÉ

Poplatek je stanoven z množství odebrané vody za minulý rok – počty odebraných m³ za nemovitost obecnímu úřadu poskytuje VaK a.s. Vsetín

Zastupitelstvo obce na zasedání 20.12.2019 stanovilo:

Poplatek za stočné na 10,- Kč za 1 m³ odebrané vody, tato cena se v letošním roce nemění.

V případě neexistujícího připojení na vodovodní řád, od-

běr vody je z vlastních zdrojů, dále v případě velmi nízkého odběru, je výpočet prováděn v souladu s vyhláškou č. 120/2011 sb. příloha č. 12., kde směrným číslem je 35 m³ na osobu. V případě rekreačních objektů bude vybírána pevná částka za jeden objekt 350 Kč a na osobu trvale přihlášenou.

Splatnost všech poplatků je do 31. 7. 2022. Občané mohou provést úhradu převodem na bankovní účet obce, popřípadě uhradit hotově do pokladny obce v úředních hodinách, tj. ve středu od 10:00 – 11:30 a od 15:30 – 17:00 nebo po telefonické domluvě, a to od května 2022.

Kontakty: e-mail : podatelna@zamrsky.cz
tel.: 581 623 536

Údaje pro platbu na bankovní účet:

č.ú. : 21620831/0100

specifický symbol: 1340

konstantní symbol: 0008

Variabilním symbolem je číslo popisné nebo evidenční vašeho domu či chaty.

Upozornění!!!!

Důrazně žádáme občany o dodržení termínu splatnosti. Na pozdější úhrady nebude brán zřetel!!!

Rozsvěcení vánočního stromu

Listopad se nám přiblížil ke svému konci a jak už to, tak bývá jeho poslední neděle je první adventní. Vánoce jsou za dveřmi a s přibývajícími svíčkami na adventním věnci jsou děti natěšenější a my dospělí nervóznější, aby se vše stihlo, bylo napečeno, uklizeno, vyzdobeno....

Vlastně nevím, kdo ten shon vymyslel, a bohužel do něho zabředne ne jeden z nás, ale advent i Vánoce jsou o něčem jiném. Jak říká naše Irča nepřijde přece hygiena, ale Ježíšek, i když s korunou člověk nikdy neví, hygiena nám tak trochu vládne. Jako každý rok krom toho loňského, kdy se stromek u kaple rozsvítil sám a my si na něj chodili sami za sebe všet přání. Bez programu, bez svařáku.

Proto letos obzvlášť jsme vyhlíželi to kýžené datum, tedy sobotu 27. listopadu 2021 s nadějí, že se vše vrátí do starých kolejí. Co naplat s každým dnem, kdy se rozsvěcení blížilo, se situace kolem covidu zhoršovala, čísla stoupala, vláda utahovala šrouby. Co den, to nové nařízení, zpřísnění. Spousta z nás to vzdala, že nic nebude. I tak, ale kýžená sobota přišla a do toho plná sněhu. To by nebyli Zámšťáci, aby si neporadili po svém.

Akce „Z“ byla na světě. Nezastaví nás ani zákaz prodeje alkoholických nápojů a občerstvení na veřejnosti. Čaj či něco lepšího si přece můžu vzít pod paži a jít. A v obchodě taky můžu koupit oplatek a perník, pěkně zabalený a sníst si ho

cestou. A počty osob? Ty splňujeme vždy. Čeho se tedy bát? Letošním úkolem pro děti bylo donést nazdobenou baňku na stromeček. Teta Lenka jim je pracně nachystala, rozdala domů, aby mohli tvořit, a připravila jich ještě spoustu i do fototy, kdyby někdo chtěl ve tvoření pokračovat nebo se k němu baňka nedostala.

Čas zahájení se blížil, na obci nažhavený rozhlas, nachystané koledy, tak aby před 18:00 zaznělo přání všem občanům Zámřsk, a protože moderní technologie dokáží ledasco, mohly krásné české koledy znít z obecního rozhlasu ještě více než hodinu, aby atmosféru více umocnily. Nevěděli jsme, jestli někdo vůbec přijde, o to bylo hezčí se vracet z úřadu ke kapli a pozorovat, jak v zasněženém prostoru kolem kaple přibývají děti i dospělí, slyšet ten hlazol a smích. Korona nás naučila si tako-

vých chvil pospolu vážit. A ten sníh. To už tu dlouho nebylo, svádělo to k různým lumpárnám. Takže z ničeho nic proběhla koulavá bitva dětí proti Václavovi. Vlastně ani nevím kdo vyhrál, ale někteří vypadali jako sněhuláci ještě před zahájením.

Najednou jsme byli všichni a nic nebránilo tomu, aby děti i dospělí společně odpočítali rozsvícení stromku, kterého se ujal Libor. To bylo radosti a potlesku, když stromek zazářil v růžovofialové barvě. A že nám zase povyroste. Děti rozvěsily své vyrobené baňky, které jim teta Lenka trpělivě zalaminovala ani dospělí nezůstali pozadu a vyrobili několik baněk. Odměnou všem zúčastněným byl perníček a vánoční Mila. Řádilo se na sněhu, povídalo, stavěli sněhuláci. Jeden obrovský sněhulák zůstal stát před kaplí, tak aby jej všichni viděli. V rámci

opatření si každý donesl svoje občerstvení v podobě svařáku či čaje, i domácí výpěstky nechyběly. Tady nutno podotknout Zámřšťák si poradí vždycky, každý měl svoji štamprli v kapse, aby nedošlo k nákaze. Kdo neměl byla mu zapůjčena řádně desinfikovaná. No bylo úžasně, myslím si, že je to i na společné fotce vidno. Domů se nám nikomu moc nechtělo, ale všechno jednou končí. Takže tak jsme kovidu navzdory rozsvítili náš Vánoční strom.

Děkuji všem, co se, jakkoliv podíleli na rychlo připravě této krásné akce. Všem zúčastněným, za veškerou tu dobrou náladu a pohodu co sebou přinesli, děkuji Lence za všechny ty baňky a trpělivost s dětmi. Děkuji Petce a Liborovi za přípravu stromečku. Prostě všem díky, díky, díky a snad příští rok už jak se patří se vším všudy u kaple.

Zdeňka Hašová

Česko zpívá koledy si všichni opět užili

Po roční odmlce, kdy jsme koledy zpívali ve svých domovech, zahradách či před domem společně s obecním rozhlasem nám i přes opět se zhoršující situaci s nekonečným koronavirem svitla naděje, že můžeme navázat na přetrženou nit a spojit se v koledách zase všichni u kaple, jak tomu bývalo dříve. Celí netrpkeliví jsme sledovali vývoj situace, zákazy, omezení. Co si budeme nalhávat naučili jsme se akce rušit i organizovat ze dne na den, vlastně skoro hodinu na hodinu a nepřijde nám to nikterak zvláštní. A po vydařeném rozsvícení vánočního stromu, to by bylo, aby nebylo.

Ve středu 8. prosince před avizovanou 18. hodinou jsme se v takovém hezkém počtu ani moc ani málo sešli u kaple sv. Václava. Všichni v dobré náladě, teple oblečení, vyzbrojení zpěvníky a chutí si zazpívat koledy, to naše národní bohatství. Jakmile nám odbily zvony klekání, přece je nebudeme překřikovat, pustili jsme se do zpěvu s vervou sobě vlastní. Podotýkám, že před tím jsme řádně svlažili hrdla, aby ty tóny nebyly suché. Koledou Nesem Vám noviny jsme rozproudili krev v žilách i hlasívkách, volně přešli na Půjdem spolu do Betléma a po krátké pauze na ovlažení zaznělo Narodil se Kristus Pán, přece jenom tato koleda symbolizuje vrchol

vánočních svátků a je třeba se na ni trochu připravit. Popřáli jsme si Štěstí, zdraví, pokoj, svatý, popásli ovce s Valachy, dětem, udělaly radost tolik oblíbené Rolničky a koledování zakončila známá veselá vánoční píseň Vánoce, Vánoce přicházejí. Zpívalo se jedna báseň a třešničkou na dortu byla Markétčina hra na kytaru a ukulele, kdy jsme si zazpívali Půlnoční od pana Neckáře, a ještě jednou Rolničky. Klobouk dolů v té zimě a s prokřehlými prsty, a přesto krásně zahráné. Marky moc děkujeme.

Ale protože se nikomu nechtělo moc domů a není se čemu divit, došlo i na další přídávky. Jako vzpomínku na naši paní Hašovou jsme si zazpí-

vali Chtíc, aby spal. No bylo to krásné, povzbuzující a kdo do té doby neměl ani trošku tu vánoční náladu určitě s ní od kaple odcházel. Všechno jednou končí i ty letošní koledy. Byly krásné, byly fajn, a hlavně byli jsme u toho všichni spolu, a to je na tom to nejdůležitější. Tak snad příští rok znovu, alespoň, tak jako letos.

Děkuji tímto pořadatelům, Helence a Irence za tu velkou dobrotu a všem co donesli na košť ty své domácí výpěstky. Ale také děkuji Vám všem zúčastněným, že jste vůbec přišli, i přes tu nelehkou dobu. Snad už příště bude líp. Tak za rok na shledanou u koled.

Zdeňka Hašová

Mobilní hospic Strom života je tu pro Vás i v době pandemie

Chcete nechat své blízké, nevléčitelně nemocné v kriticky přetížených nemocnicích? Zákaz návštěv, bezmoc a strach, že už se nikdy neuvidíte a možná se ani nestihnete rozloučit, může potkat každého z nás.

V dnešní pandemické době, kdy je všechno naruby a mění se ze dne na den, organizace Mobilní hospic Strom

života se svými pobočkami neomezuje provoz a poskytuje vysoký standard specializovaných zdravotních a sociálních služeb v domácím prostředí pacientů. Bezplatné služby jsou určeny pacientům s nevléčitelnou nemocí v posledním stádiu, u nichž už byly vyčerpány všechny možnosti léčby a jejich blízkým.

V péči o umírajícího člově-

ka je rodina tím nejdůležitějším článkem a spolu s pracovníky hospice naplňuje poslední přání pacienta, zůstat do posledního vydechnutí v rodinném kruhu, doma. Pracovníci hospice jsou k dispozici nepřetržitě 24 hodin denně, sedm dní v týdnu. Služby poskytujeme v rámci Moravskoslezského, Zlínského a Olomouckého kraje. Mobilní hospic Strom života

dbá o maximální ochranu svých pracovníků, pacientů a jejich rodinných příslušníků. Je připraven postarat se i o nevléčitelně nemocné pacienty s podezřením nebo nemocné Covid_19.

Více informací o službách a možnostech, jak Mobilní hospic Strom života kontaktovat, naleznete na www.zivotastrom.cz nebo na telefonním čísle 553 038 016.

Myslivecká vycházka nahradila hon i leč

Již tradičně patří k předvánočnímu období v Zámorskách akce, která nemá typický vánoční charakter. Hon a následná poslední leč je pro mnohé krátkým odpočinkem v předvánočním shonu. Předem stanovené datum 11. prosince, což se zpočátku zdálo jako docela dobré datum, ale kvůli stále se zpříšňujícím protiepidemickým opatřením jsme se nakonec rozhodli hon i poslední leč opět zrušit a místo toho jsme uspořádali alespoň krátkou vycházku.

Již na nástupu nás přivítala čerstvá sněhová pokrývka, která nás doprovázela po celý den. Zasněžené stromy zdobily i Velikonoce, kde se konala první leč. Všudypřítomné stopy nám napovídaly, že zde není o zvěř nouze. Ještě jsme se ani nerozestavěli a první zajíc se rozeběhl proti nám. I v poměrně malém počtu osmi střelců a osmi honců se nám podařilo slovit tři zajíce a v rámci správného hospodaření se zvěří jsme se rozhodli tam pár zajíců nechat i na příští rok. Následně jsme se přesunuli do

Hájku a pokračovali do Hlubočku, kde jsme i přes veš-

kerou snahu honců i psů nevyhnali ani myš. Samo-

řejmě jsme nesměli opomenout také občerstvení, a tak jsme se rozhodli si dát na Záhonech krátkou svačkovou pauzu. Posilnění dobrým jídlem jsme se vydali směrem k našemu Hubertovi a odtud směrem k potoku.

Pomalým ploužením jsme se dostali až na louku pod táborem, kde k našemu údivu bylo nesčetné množství stop. Po podrobném prozkoumání jsme zjistili, že se nám v honitbě kromě srnčího prochází také daněk a prase, což se později ukázalo jako pravda.

Když k nám totiž dorazila i skupinka, která šla kolem potoka, tak jsme se dozvěděli, že tam opravdu prase viděli.

Jako na každé správné myslivecké akci, tak ani zde nechyběly výborné zvěřinové pochoutky. Pro všechny účastníky byl na závěr připraven výborný srnčí guláš a drobná tombola. Teď už zbývá jen doufat, že příští rok se budeme moc setkat jak na našem předvánočním honě, tak i na tradiční poslední leči. Myslivosti zdar!

Katka Vozáková

Vánoční procházka do lesa

„...tak jak?“, „Sraz na hřišti v 10...“, tak asi takhle nějak zněla výzva k procházce do lesa na Štědrý den v našem skupinovém chatu. (čtu).

Známe to všichni, ten předvánoční shon a stres, co všechno ještě zařídit a udělat, aby se letos opět Vánoce vydařily. Tolik zbytečných nervů a PROČ?

Vždyť Ježíšek se přece taky narodil ve chlívě... a kde jinde načerpat novou energii? Takže žádný stres a už jen LES. Proto se tedy na Štědrý den uskutečnila procházka k myslivecké chatě Doubek se zastaveníčkem u svatého Huberta, a každopádně se tak stala další hezkou tradicí té naší zámřetácké party.

Ačkoliv počasí, které bylo ze čtvrté noci tj. 23. na pátek 24. prosince velkým překvapením, když přineslo krásnou bílou peřinku a na chvíli se rozhostil ten kouzelný okamžik bílých vánoc, do desáté dopolední hodiny bohužel nevydrželo, a tak se brzy rychle změnilo v blátivo. Ovšem ani tahle skutečnost nás nepřesvědčila zůstat nadále v teple našich domovů a ven nás stále víc a víc popoháněla myšlenka – žádný STRES – jen LES.

Velcí vzali malé a malí své čtyřnohé a hurá do lesa. Jak již bylo zmíněno

první velké zastavení bylo u svatého Huberta zhruba na půli cesty, kde proběhlo malé občerstvení a směle dále k cíli. Blátivo se stále víc měnilo v blátivo, ale pořád byla cesta příjemná, energie a dobrá nálada party jenom sílila.

Celá procházka trvala zhruba 3 hodiny, a bylo na čase ubírat se zpět k domovům. Všechno vyšlo skvěle,

počasí se sice s přibývajícím se časem měnilo v mrholení, ale velcí se protáhli, malí si ukrátili čekání na Ježíška a čtyřnozí zablblí ve smečce.

Bylo na čase se rozloučit, a tak kdo bude příští rok ve stresu, tak si vzpomeňte NO STRES, ALE JEN LES.

Přejme si hodně zdraví a společných akcí, s pozdravem

Lenka Kubešová

MS Doubek zdraví čtenáře Zámřetáku

Více na straně 9

MS Doubek zdraví čtenáře Zámřstáku

Rádi bychom se podělili o dění ve spolkové činnosti MS Doubek Zámřsky. Rok 2021 a stejně tak i rok předchozí moc nepřál společenským akcím a setkávání se ve větším počtu z důvodu probíhající nákazy covid-19. Nicméně péče a lov zvěře i brigádnická činnost nijak zásadně nařízením ovlivněna nebyla. Z kraje roku jsme si nechali nařezat dřevo, které jsme si již loni nachystali na skládce. Část desek se zrovna použila na stavbu kazateln a zbytek se uložil k pro-schnutí do zásoby.

Na výrobě kazateln se velkou měrou podílel Pavel – přeci jen je od fochu.

Dne 13. března jsme se sešli v podvečer k uctění památky za zesnulého hospodáře Vladimíra Vykopala u pomníku sv. Huberta, kde jsme položili věnec, zapálili svíčku a nastoupení v řad vystřelili salvu – čest jeho památce.

Pomocí techniky se nám podařilo postavit 23. dubna pěknou kazatelnu směrem na „kozínu“, která nahradila již nevyhovující posed na dubu. Před odlovem srnčí zvěře jsme bohužel již druhým rokem nemohli navštívit střelnici, abychom si ověřili, jak nám to pálí.

I přes tento hendikep jsme s úspěchem lovili, dokonce i divočáky. V průběhu jara jsme zakoupili, odchovávali a vypustili do honitby 20 kusů kachen a 10 kusů bažantů, abychom podpořili chov drobné zvěře. Během léta jsme se věnovali odlovu srnčí zvěře, holubů a připravě sena a letniny pro

zimní měsíce v době příkrmování a strádání zvěře.

V měsíci září jsme se sešli ve Skaličce, kde místní spolek s podporou OMS Přerov pořádá myslivecké dny pro širokou veřejnost a zároveň s tím i každoroční přehlídku trofejí ulovené zvěře za rok 2020. K veliké spokojenosti členů našeho spolku byla ohodnocena trofej srnce uloveného p. Vykopalem jako nejsilnější a získala zlatou medaili v bodové hodnotě 141,2 CIC. Dalším úspěchem byla bronzová medaile u trofeje srnce, kterého slovil předseda P. Kopečný. Snad budeme mít dobré srnce i v následujících letech.

Velikou akcí pro náš spolek bylo již jednou odložené myslivecké odpoledne se slavnostní mší svatou s následným průvodem a žehnáním pomníku sv. Huberta v Doubku, které bylo naplánováno na sobotu 25. září. Mysliveckému odpoledni předcházeli přípravy jak přímo u pomníku sv. Huberta, kde se vyčistil prostor od náletů, posekala se tráva, zahrabání porostů, byla provedena dlažba z pískov-

ce pod pomníkem a instalovali se lavičky se stolem – no parádní posezení. Pěkně byl nazdoben i přímo pomník květinovou vazbou. Neméně práce nás čekalo na hřišti s přípravou prostoru a zázemí, které mělo přivítat muzikanty a přítomné návštěvníky. Sobotní odpoledne bylo slunečné, jako stvořené na tuto akci, a tak mohla akce začít v 15 hodin mší svatou v krásně po myslivecku vyzdobené kapli sv. Václava, kterou sloužil otec Jan Bleša za doprovodu sboru sv. Huberta z Loučky.

Následný průvod s dechovou kapelou z Kelče do Doubku k pomníku, kde proběhlo žehnání. V samotném závěru se pěkně lesem nesly tóny trubače Fr. Havrana a hlasy pěveckého sboru. Následné občerstvení bylo připravené na hřišti pro všechny účastníky. Děti si mohly zastřílet ze vzduchovky a projít si mysliveckou stezku s lesní pedagogikou. V příjemné atmosféře a s dobrou muzikou čas rychle ubíhal a s pocitem povedeného sluncem prozářeného odpoledne jsme

se ubírali v pozdních hodinách k domovům.

V podzimních měsících jsme se začali věnovat odlovu kachen, holé srnčí zvěři, ale taky zvěři škodící myslivosti – lišky. Zároveň se nám podařilo rozvést po honitbě krmnou řepu, každý na svém úseku a též předkládat zvěři jaderné krmivo. Drobné opravy na mysliveckých zařízeních ve svěšeném úseku se snaží zajistit každý člen sám, větší akce děláme společně.

Tak jako posledně i letos nám zhoršená covidová situace nepřála a společný hon na zajíce a následná oblíbená poslední leč v termínu 12. prosince se nekonala – škoda, snad příště to vyjde. Nicméně jsme si členové + honci užili vycházku zasněženou honitbou. Dost zajíců jsme viděli i v malém počtu se nám podařilo ulovit 3 zajíce a zvednout divočáka. Škoda, že si nechtěl počkat na ránu. Bylo to příjemné zakončení lovecké sezony na drobnou zvěř a zároveň rozloučení se starým rokem plným nejistot a omezení.

Proto mi dovoluť jménem myslivců popřát do nového roku hodně zdraví, klidu, dobrou mysl a více se setkávat na různých akcích pořádaných pro občany již bez určitých omezení nebo zákazů.

Zároveň bychom chtěli moc poděkovat za dobrou a příkladnou spolupráci Obecnímu úřadu a zastupitelstvu, Ženám v akci, hasičům, Skalagru Skalička a rybářům z Hustopeč – ještě jednou velké díky.

**Zapsal Pajdla Antonín,
jednatel MS Doubek**

Další rok s Covidem v životě SDH aneb

Vážení čtenáři. Dovolte mi, abych vám přiblížil rok 2021 v životě SDH Zámrsky.

Je za námi rok neveselý, truchlivý, ale opět plodný. Podobně jako ten minulý byl pro nás velice náročný kvůli různým nařízením a opatřením, přesto jsme se k problémům dokázali postavit čelem a jeho nástrahami jsme propluli bez ztráty kytičky.

Tak jako každý rok jsme i minulý leden připravili VVH sboru. Bohužel jsme byli nuceni tuto zrušit. Škoda, připravena byla skvěle. Zpráva o činnosti sboru za rok 2020 tak vyšla v našem oblíbeném Zámršťáku.

Mohli jste se přesvědčit o tom, že náš sbor nezahálí ani když republika stojí.

Ale pojďme si přiblížit rok 2021. Po letech mírných zim, se nám příroda připomněla mrazivým počasím a i ten oblíbený sníh se dostavil. Naši členové nelenili a při první možné příležitosti vyrobili na víceúčelovém hřišti ledovou plochu. Protože minulou zimu se nám toto nepodařilo ani na jednou, doufali jsme, že letos si bruslení užijeme. A povedlo se. Za přísného střežení proticovidových opatření si malí i velcí sportovci užívali na čerstvém vzduchu plnými doušky po více než tři týdny. Velkým poděkováním ledařům bylo konstatování, že takový led neměli ani ve Valmezu. (Tam totiž led neudělali vůbec).

S příchodem jara se začal náš soutěžní tým připravovat na snad proběhnutí sezóny. S dobrou náladou v družstvu stoupalo i očekávání stále lepších výsledků. Manšaft byl ve vynikající fyzické i psychické kondici a odhodlání bylo obrovské. Po rozsáhlé teoretické přípravě měli členové konečně smočit hadice. Avšak výrazně deštivé počasí na konci dubna a v květnu zkomplikovalo praktickou část přípravy. Definitivní rána našim očekáváním pak přišla v podobě zrušeného okrskového kola v požárním sportu. Je to bezpochyby škoda, poněvadž v uplynulém roce jsme měli

hodně vysoké ambice. Jenom si nejsem jist, zda se podobná konstelace bude v blízké budoucnosti opakovat.

Provéřit praktické schopnosti měli naši borci možnost při námětovém cvičení, které proběhlo 24. září ve Skaličce. Byla provedena simulace evakuace lidí z objektu domova Větrný mlýn, s následným dohledáváním dvou osob v budově. Za příkladné provedení je potřeba pochválit všechny sbory okrsku Skalička, ale přiznejme si, že nikdo si nepočínal s takovou lehkostí a profesionalitou jako hasiči ze Zámrska.

V loňském roce jsme měli i jeden

ostrý výjezd. V noci 30. června ve 3hod 59min se rozezněla siréna, hlášení oznamovalo požární poplach. Siréna ještě nedozněla a naše zásahová jednotka vyrazila. Naštěstí se nejednalo o nic jiného než o pomoc při zprůjezdění komunikace Skalička – Kelč, na kterou v silném větru spadl strom. Ten jsme v cuku-letu odstranili. Za rychlý a kvalitní zásah jsme obdrželi pochvalu od velitele jednotky profesionálních hasičů z Hranic, kteří si přijeli místo zásahu zkontrolovat.

I neveselé chvíle hasiče potkávají. A tak nás nemile zaskočila 4.2.2021 zpráva, že zemřel náš bývalý člen Petr Orava, řečený Pegoš. Vám mladším

Hasiči ze Zámrsk pomůžou, kde můžou

možná jeho osoba toliko známá nebyla, ale my starší, kteří jsme prošli jeho rukama v družstvu mladých požárníků, máme na co vzpomínat. Za svícení do tajů hasičova, tehdy ještě požárníka, života bylo vskutku celistvé a opravdivé.

Dne 24.8.2021 se naši obcí rozezněl umíráček. Ohlašoval odchod našeho bratra Tondy Žídka. „Dědek“, jak mu někteří důvěrně říkali, byl téměř ikonickou postavou soutěžního družstva a spolu s „Pegošem“, „Kovpákem“, „Vegetem“ a dalšími byli známi i za hranicemi našeho okrsku nejen pro své sportovní výkony, ale i přátelskou a veselou povahu. Čest jejich památce.

Jelikož nejen prací je živ člověk, sešli jsme se 21.srpna na oslavách padesátých narozenin našeho bratra Lubomíra Bělockého. Někteří z nás tam taky byli, jedli, pili, hodovali, oslavenec jak z růže květ, no co Vám budu vyprávět. Luboši, ještě jednou všechno nejlepší do další padesátky.

Loňský rok, plný omezení a zákazů nebyl příliš nakloněn pořádání veřejných akcí. Byla to velká škoda, protože většina s námi pořádaných je vy-

hlášena po širokém okolí. Nicméně stavidla povolila a my mohli 10.července opět uspořádat tradiční klání Ženatí v. Svobodní. Boj to byl nelibostný, ale férový, jelikož opět zvítězili Ženatí, tentokrát 3:2. Je pravdou, že když vidím tým svobodných, mám strach, aby to nebylo na delší dobu naposledy. A jak se říká, nestahujme kalhoty, když brod je ještě daleko.

Po mimořádném úspěchu loňského dobytí nejvyššího kopce Moravskoslezských Beskyd, se mnoho našich členů zúčastnilo i letošní expedice. A věřte nebo ne, úkol to byl vskutku nelehký. Již volba nástupního bodu v Malenovicích se nakonec ukázala jako ta ne úplně nejlepší. I když jak řekl jeho navrhovatel, není to nejhorší volba (nechme se překvapit, třeba se nám povede zvolit ještě horší). Že jsou naši borci pravidelnou přípravou a drilem náležitě zoceleni, se ukázalo záhy. Po extrémně náročném výkonu, všichni reprezentanti našeho sboru dosáhli vrcholu.

Hasiči za Zámrsk jsou doma i v okolí známi tím, že pomůžou, kde můžou. 25.září pořádali mši svatou myslivci ze spolku Doubek Zámrsky. Po mši a

slavnostním průvodem proběhlo žehnání dřevořezby Svatého Huberta na rozcestí v Doubku. Tuto pěknou akci naši členové podpořili hojnou účastí. Hasičské uniformy dodaly celé akci lesk a důstojnost a nejedna dívčina se s radostí ohlédla za pěknými, mladými a urostlými strážci našich majetků. Poté jsme myslivce doprovodili do areálu U Luže, kde jsme jim pomohli zkonsumovat guláš a něco toho dobrého moku.

V tom chmurném roce 2021 jsme chtěli uspořádat nějakou akci na podporu ochablého ducha spolku a zažehnat náznaky trudomyslnosti mezi členy. Avšak toliko očekávaný výlet do vinného sklepy se opět neuskutečnil. Proto věřme v lepší časy příští a doufejme, že vinařům od nadlimitních zásob pomůžeme.

Ke konci roku jsme měli příležitost sejít se ještě jednou. Tentokrát to bylo při rozsvícení vánočního stromu. Zavdali jsme dobrého svařáku, trochu slivovice, napsali svá vánoční přání a jak říká bratr Ledvina, moudře pohovořili.

Takový byl rok 2021 v životě našeho sboru. Zpráva o činnosti za minulý rok byla tentokrát strohá. Neuspořádali jsme některé akce, nemůžeme Vás informovat o špičkových sportovních výkonech, nezpravíme Vás o společenských perličkách z kulturních akcí. Není to však známka ochabnutí sil, což se může s přibývajícím věkem stát. Je to výsledek mnohdy zmatků, mnohdy dobrých úmyslů (které však dopadnou jako vždy), ale možná pouhou nekompetencí těch, kteří nás vedou. Však zdá se, že svítá na lepší časy. V časech nelehkých se projeví ryzí charaktery, pospolitost a přátelství. Jak jste se právě mohli přesvědčit, naši členové těmito ctnostmi oplývají měrou vrchovatou.

Těším se na setkávání s Vámi v letošním roce. Věřím, že se ve zdraví vrátíme zpět ke spolkovému a společenskému životu, který tak zdobí naši krásnou dědinku.

**S laskavým svolením výboru SDH
zapsal Václav Vozák**

Ženy a rok 2021. Byl těžký a plný omezení.

Je to k nevíře, ale rok utekl zase jako voda. Opět byl těžký, plný omezení, zákazů i strachu. Další rok s koronou. Ať bylo jak bylo, naše Ženy nezahlály ani přes všechny překážky, a protože stojíme na prahu nového roku, který má za sebou pár stránek, je třeba se za tím minulým ohlédnout. Neměly jsme se za co stydět.

Začátek roku 2021 probíhal velmi komorně. Žádné velké oslavy, ohňostroje ani večírky, jako bychom tušili, že ten rok za moc stát nebude. Nesměly jsme spolu s hasiči uspořádat tradiční maškarní ples, což bylo líto nejenom dětem, zvláště po předchozím velkém úspěchu pyžamového bálu. Smutně jsme vzpomínali. Co naplat nevytáhly jsme ani plesové róby a neoprášily ta-neční kroky. I pan farář přišel o tradiční štamprličku s námi.

Tak nám bez kultury utekl leden i únor a vlastně i březen. To už se nám, ale moc nelíbilo, zvláště s blízcími se Velikonocemi. Co čert nechtěl zavřeli nás úplně, a to do slova. Zákaz cestování mezi okresy, policie a vojáci za humny. No jako ve vězení.

Ale to by nebyly naše moudré hlavy, aby něco nevymyslely a nenavázaly na podzimní stezku, kterou nám závidělo i okolí. Tak vznikla stezka Velikonoční. Však co po dědině jsme chodit mohli. Nezastavilo nás ani chladné a mokré počasí.

Vyšli jsme po vlastní ose směr chata v neděli Velikonoční, tedy 4. dubna 2021. Mnohému jsme se přiučili, děti poctivě vyplňovaly kvíz a všichni si nakonec odnesli krásný zážitek a plné břicho po špekáčcích.

Tím naše aktivita zase na chvíli utichla. Nebylo zbylí, vlastně bylo štěstí, že se vůbec podařilo klapotání před Velikonocí.

Naše chvíle přišla zase až s uvolněním, a to 10. července 2021. Hřiště zaplnily natěšené děti a mohl odstartovat tolik očekávaný dětský den. Téma smysly vystihlo vše. Malí i velcí si vyzkoušeli všechny své smysly v nečeka-

ných úkolech, vrcholem dne bylo slavnostní otevření dětského hřiště s lanovkou, novými průlezkami i houpačkami. To bylo radosti a výskotu. Celá akce se nám přelila ve fotbalový zápas Ženatí versus Svobodní. Soubor litý, vítězství Ženatých těsné, ale bylo se na co podívat. I děti si zahrály svůj improvizovaný zápas na víceúčelovém hřišti. Co si budeme povídat i večer byl vydařený, nikdo nespěchal domů. Zvláště po tak dlouhé odmlce.

Léto se překulilo ani nevíme jak a hola, hola škola volá a co by to bylo za konec prázdnin, kdybychom jej trochu nezpestřili loučením 28. srpna 2021. Letos se obzvláště povedlo, i když nás potrápilo počasí, které se ne a ne umoudřit, vše se nakonec v dobré obrátilo a děti si dosyta užily skákacích atrakcí, zorbíkových koulí i samotného hřiště. Ani padající rosa večer je neodradila.

S podzimem sice čísla nakažených opět začala stoupat, ale Zámbrsko jako poslední v Olomouckém kraji, abecedě a vlastně na konci světa to pocítily až mnohem později, takže hurá na vše co jsme ještě nestihli. Všemi známý a proslulý Karel Roubal vymyslel na Zám-

brsku nevídanou akci, topinkobraní. Jsme pro každou legraci a špatnost. Karel má vždy vše do detailu propracované, topinky osobně nasmažil, a že jich bylo. Dvě přepravky a jak jinak než výborné i bez soutěžních pomazánek. Už teď jsme zvědavé, co si na nás zase vymyslí. Ani letos jsme nepřišli o turistický kroužek. Osvědčená Lysá Hora nás přilákala opět, tentokrát z jiného konce, aby ty panoramata nebyly pořád stejné. Vrchol byl zdárně opět zdolán 11. září. Lenka putování povýšila na tradiční a připravila všem pamětní placky. Jojo Alzheimer útočí, a co kdyby přišel i na nás, tak ať víme, kde jsme vůbec kdy byli. Pouť na sv. Václava na krku, myslivci za dveřmi. Bylo třeba vyhrnout rukávy a po dvouleté pauze vydrbat naši kapli od věže až po parkoviště. Hučelo to jako v úle, tolik rukou, tolik štěbetání, jako za starých časů. Když jsme odcházely byla kaple skoro jako nová, tak svítila.

I myslivci se v září dočkali své slávy, přesněji 25. září a my u toho nemohly rozhodně chybět. Některé z nás přiložily ruku k dílu jak v kiosku, tak hlavně při naučné stezce pro děti. Akce to byla velmi povedená a bylo vidět, že si dali

Ženy nezahálely ani přes všechny překážky

opravdu záležet. Počasí krásné, guláš výborný, nálada ještě lepší, tak není divu, že jsme se zdrželi déle. 28. září den české státnosti, ale také naše pouť. Nic nám nevadilo ta předešlá myslivecká sláva, i pouť jsme prožili slavnostně a pospolu při tradiční mši i posezení na hřišti. Počasí zprvu moc nepřálo, ale odpoledne nás sluníčko potěšilo svými paprsky, zahráli jsme si volejbal, poseděli a hlavně zkonsumovali jsme výborné koláčky od našich pekařek.

Fouká, fouká, vítr duje, podzim jak když vyšije a co se to třepotá na obloze, dráček jeden hezčí jak druhý. I drakiádu se podařilo uspořádat na Nivě, účast hojná a kdo neměl draka sebou mohl si jej pořídit či půjčit na místě. Žádné dítě neodletělo a draci zůstali také celí, takže povedená akce 3. října.

Už se nám to volí, jako vždy nažehlelé a připravené jsme vítali voliče v zasedací místnosti, aby si pro tentokrát zvolili naši vládu. Tak hojnou účast nepamatuje nikdo z nás. Některé voliče jsme ještě ani neviděli asi to chtělo změnu, ale to bychom nebyly my, abychom to zase s přehledem nezvládly. Výsledky jsme odevzdávaly mezi prvními. Je vidět, že jsme sešrané

po všech stránkách a nerozhodí nás ani náplavy z cizích obcí. Jak ta změna po volbách bude znatelná to si povíme asi až příští rok.

Tmy přibýlo, přišel čas na lampiónový průvod, tentokrát tak jak má být i s pohádkou. Ale co si budeme povídat všechno má své kouzlo, i ta minulá stezka. 27. října se nás u radnice sešlo několik desítek malých i velkých, abychom si prošli s lampióny osvětlenou uličkou naší obcí, položili věnec k pomníku padlých, zazpívali hymnu a ubrali se do kulturáku na výborné občerstvení, pěnivý mok i svařák a hlavně na pohádku.

Listopad se přehoupl a na jeho samotném konci přišel advent, čas rozsvěcování vánočního stromu. Omezení přitvrdila, okolní obce začaly své plány rušit, počty nakažených stoupaly. Nám to přišlo hrozně líto, konečně napadl sníh, dokonce i vydržel, vánoční atmosféra jak od Lady a my bychom zase měli trčet doma. Proč?

Budeme venku, na čerstvém vzduchu více jak 40 nás nebude a obejdeme se klidně i bez občerstvení. Přijíždíme se, vzaly jsme si to na triko. Koledy z rozhlasu, rozradostněné děti dovádějící ve sněhu, odpočítání rozsvícení i pověšení si baňky s přáním. Bylo to krásné, bylo to fajn a bylo to bílé a rozhodně ničeho nelitujeme.

Kdo chtěl přišel a zodpovědně jsme se chovali všichni. Domů se nám vůbec nechtělo a není se čemu divit, zvláště při tom utahování šroubů. I koledy jsme si od plic zazpívali 8. prosince 2021 u kaple sv. Václava, a že nám to za ty roky pěkně ladilo. Kdo ještě neměl tu vánoční náladu odtud s ní určitě odcházel.

Štědrý den zaklepal na dveře, dokonce ráno celý v bílém, což je malý zázrak, sníh to byl mokrá a rychle nás opustil, ale to ráno za to stálo. Dětem se štedrodenní dopoledne táhne a nadílka ne a ne se přiblížit, tak jsme se rozhodli jim to čekání ukrátit a přidali jsme se k vycházce do lesa. Ani nám moc nevadilo, že se děti vrátily jako kuličky bahna, hlavně, že byly spokojené a čas jim rychleji utekl. Počasí hold neporučíme.

Poslední den v roce, jak si jej užít jinak než v dobré společnosti Záměstáků a jejich příznivců na tradičním silvestrovském fotbálku. Naposled v roce ožil kios i gril, všude voněl svařák, klobáska i topinky, nouze nebyla ani o domácí výpěstky a cukroví. Slovo dalo slovo a nakonec ožil i kulturák. No bylo to tu na poslední den v roce jako v úle.

I když to na první pohled vypadá, že se vlastně ani nic nedělo, některé věci ani nejsou vidět. Naučili jsme se scházet improvizovaně, akce pořádat takřka na koleně a o jejich konání rozhodovat pomalu minutu před začátkem. Pravidelně se scházet venku, hlavně na hřišti třeba u volejbalu, který u nás velmi zdomácněl a když to počasí dovolí dají se venku hrát i karty, někdy se vezme kytara a opečou jen buřty. Samoty hold bylo už až až. Jsme všichni zodpovědní, nikdo neohrožuje nikoho, ti co se cítí nemocní prostě nepřijdou a to je myslíme si ta správná cesta. Strach má totiž velké oči a nemůžeme do nekonečna sklánět hlavy a žít zavření jako v klecích.

Z novinek, které nám přibýly bychom rády vyzvedly kurzy háčkování naší tety Irenky, která každý pátek trpělivě předává svůj um našim dcerám v knihovně. Tu trpělivost jí všechny závidíme a těšíme se z pokroků našich dětí. Jako další nám přibýlo cvičení jógy v kulturáku, kterého se ujala Nelča Trlifajová a sklízí úspěchy i z řad mužů. A aby nám ten náš kulturní stánek zahálel co nejméně přidaly jsme ještě cvičení zumby. Není toho zrovna málo, něco ubylo něco přibýlo. Jedno je ale jisté, více si vážíme každé chvíle, kdy se můžeme potkávat a společně si bezstarostně užívat trochu zábavy. Život není přece jen o práci.

Co říci na závěr. Snad jen holky děkujeme, za to, že jste, že to s námi nevzdáváte. Děkujeme i Vám všem, co nás podporujete v našem konání, hlavně našim rodinám za zázemí, bez kterého bychom nic nemohly. Co si přát. Snad jen, hodně zdraví, pevné nervy, spoustu elánu a ať už ta hrozná doba skončí navždy. Hlavy vzhůru a vstříc lepším zítřkům.

Zdenča a Helča

Silvestrovské setkání s fotbálkem

Po loňské pauze, zaviněné nepopulárním covidem, jsme se opět poslední den v roce 2021 sešli s rodinami na našem krásném víceúčelovém hřišti. Plán byl jasný. Zahrát si v poklidném tempu fotbálku, staří proti mladým a spotřebovat všechny do-
nesené pochutiny a nápoje všeho druhu.

Malé zpoždění nastalo na hřišti z důvodu přimrzlého sloupku na uchycení nohejbalové sítě. Dovednosti a hrubá síla zámršťáckých chlapů znovu zvítězila a hřiště bylo připravené k „nelítostnému“ boji, jelikož se na place často střetnou otcové se syny.

Počasí nám přálo, hrací povrch hřiště byl ve výborném stavu. Gril už byl taky pěkně rozžhavený a z horkých várníc, a ne jen z těch, tekutiny pěkně ubývaly.

K fotbalu snad jen tolik, že se opravdu hrálo velice ohleduplně. Vyhrál opět um a nasazení starších. Vy-

sledek 10:8 potěšil, ale nehrál žádnou velkou roli. Musím pochválit nejmladšího fotbalistu, Honzu Vozáka, který vsítil dvě krásné branky a jeho pravou a krásnou nefalšovanou radost ze vstřelených gólů.

Myslím, že se toto silvestrovské do-

poledne velmi vydařilo, vždyť jde hlavně o setkání přátel, tak ať nám to vydrží a važme si toho.

Do nového roku 2022 přeji všem hlavně zdraví a ať je lepší než ten starý.

Čupo

Nekrolog †

Rubrika nekrolog nám už ve zpravodaji téměř zdomácněla. Co naplat život a doba už je hold taková. A my všichni stále pevně věříme, že tyto nekrology jsou na dlouhou dobu poslední.

Ztichlými povánočními Zámřskami se rozezněl umíráček 27. prosince 2021, aby na vědomost dal, že z našich řad navždy odešla paní Jarmila Masaříková. Prožila zde mezi námi krásných deset let, a to není málo. Připomeňme si pestrý životní příběh paní Jarmily prostřednictvím vzpomínky jejich nejbližších, kterou nám zaslali.

Paní Jarmila Masaříková, rozená Hynková, se narodila 16.2. 1945 rodičům Anežce a Ladislavovi. Svě dětství prožila ve Valašském Meziříčí na Potůčkách se svými pěti mladšími sourozenci. Jako nejstarší dcera pomáhala mamince s péčí o mladší sourozence, o které se s láskou starala, především v době nemoci maminky. Po dokončení základní školy se vyučila jako zahradnice a následně studovala v Ostravě školu technického směru, kterou ukončila maturitou. Svě vzdělání si později doplnila i studiem na Vysoké škole pedagogické v Olomouci, aby mohla pracovat s mládeží jako vychovatelka. Po studiu v Ostravě se vrátila na své milované Valašsko a roce 1964 se seznámila se svým prvním manželem Františkem. V listopadu 1964 se provdala a v roce 1965 se jí narodila dcera Jana. Pan František, ale velmi brzy tragicky zahynul a paní Jarmila vychovávala sama svou jedinou dceru Janu až do roku 1974. V tomto roce poznala pana Josefa Masaříka, kterého si vzala a s kterým žila až do konce svého života v láskyplném manželství. V této době pracovala v pekárně a později jako vychovatelka v domově mládeže potravinářské školy ve Valašském Meziříčí, kde se věnovala výchově mládeže, až do svého důchodu. Do Zámřsk velmi

Odešla paní Jarmila Masaříková

rada jezdila pracovat na zahrádku, a přála si prožít svůj podzim života na venkově.

V manželství s panem Josefem byla šťastná a měli radost z každé společné prožité chvíle. Paní Jarmila byla

také velmi starostlivá dcera a maminka. Příkladem se

starala jak o svou ne-

mocnou maminku,

tak dceři v každé

volné chvíli

pomáhala s péčí a vý-

chovou jejich 4 dětí.

Paní Masaří-

ková měla jednu dceru

Janu, 4 vnou-

čata, 9 pravnou-

čat a jedno pr-

pravnuče.

Z vnoučat i prav-

noučat měla velkou

radost a rodina pro ni

byla vždy na prvním místě.

Nikdy neodmítla podat po-

mocnou ruku, pohládit, poradit, po-

těšit a vyslechnout, celá rodina jí mi-

lovala pro její obětavost a laskavost.

V posledních deseti letech žili spoko-

jeně s manželem v Zámřskách, kde s

radostí pracovala na zahrádce a uží-

vala si života na venkově v klidu, po-

hodě a lásce. Zdravotní problémy se

ale ozývaly stále častěji a doléhaly na

ni tak silně, že v péči své dcery a

vnučky, dne 27.12. 2021 odešla do

věčného domova za Pánem Ježíšem,

kterého celý svůj život, tolik ctěla a mi-

lovala.

**SMRTÍ NAŠE
LÁSKA NEUMÍRÁ, JEN
NÁM BERE FYZICKOU MOŽNOST SE
DOTÝKAT.**

S paní Jarmilou jsme se rozloučili při mši svaté v kelečském kostele a doprovodili ji na místo jejího posledního odpočinku 30.12.2021.

Jménem obce Zámřsky a všech spoluobčanů Vám paní Masaříková děkuje za každý Váš úsměv, dobré slovo, které jste pro nás všechny vždy měla a za vše čím jste kdy pomohla zvelebit ten náš kousek světa. Budiž Vám ta Kelečská zem lehká.

Z historie obce

1936

Povaha roku:
V lednu a únoru počasí na tuto dobu nadnormálně teplé, bez mrazu a sněhu, s občasnými dešťovými srážkami, takže tyto dva zimní měsíce nebyly bílé, ale blátivé!

Dne 24. března mezi 6. a 7. hodinou večer snesla se nad dědinou krátká bouře s deštěm, první jarní bouřka. Měsíc duben vykazoval velkou nepravidelnost a povětrnostní poruchy. Na Boží Hod velikonoční dne 12. dubna bylo velmi špatné a deštivé počasí, odpoledne hustě sněžilo ze severovýchodního větru.

Dne 24. dubna napadlo sněhu, který obalil napolo rozvité ovocné stromy bílým hávem. V měsíci květnu bylo celkem příznivé počasí, jen 28. května přiblížila se bouře s krupobitím, ale u nás kroupy nepotloukly, jen vydatně přšelo.

Měsíc červen byl chladný, zvláště první polovina měsíce, teplota na tuto roční dobu byla podnormální. Žně byly špatné, obloha většinou byla zamračena.

Častými dešti a větry obilí bylo povaleno a špatně se kosilo. Ostatní měsíce nevykazovaly žádných výraznějších povětrnostních změn.

Koncem měsíce ledna byla svolána ustavující schůze obecního zastupitelstva, když nově zvolený starosta Antonín Klvaňa byl v této funkci zemským úřadem v Brně potvrzen. V této schůzi byla správa obce předána vládním komisařem Františkem Hněšem obecnímu zastupitelstvu. Obecním pokladníkem byl zvolen František Vinklárek č. 8. Obecní finanční komise skládá se z těchto členů. Perutka František č. 37 předseda, členové Orava Jos. č. 13, Mašlaň Frant. ml., Trlifaj Ferdinand.

Spolky byly též jako v roce minulém. Také činnost spolková nevykazuje žádné zvláštní aktivity. Počet členů uvedených spolků nevykazuje žádného zvláštního přesunu.

Panská svatba výměnkářky And. Stodůlkové z č. 22 ze Zámrska. Tenkrát jak vidíte na obrázku bylo v Kelči z okolí tolik diváků, jako o pouti Petra a Pavla.

Nejstarší občanka Zámrska Petronila Pajdllová, č. 14, narozená dne 8. dubna 1849.

Sehráno bylo jedno divadelní představení (Omladina).

Úroda ovoce i na poli průměrná!

Zemřeli: 24.3. Staněk Frant. čp. 12, v květnu Pavlíková Rozalie, 18.4. Krečmer Josef čp. 52, Marie Nejkrová (dítě) čp. 45

V Zámorskách samých narodilo se 6 dětí!

*O*bec Zámorská má díky kronice a jejích kronikářům skvěle podloženou historii minulého století. Byla by velká škoda toho nevyužít, vždyť už naše děti za čas tohle písmo nebudou schopni rozluštit, proto bude v Zámorskáku pravidelně vycházet opis záznamů z této kroniky chronologicky tak, jak je uspořádána. Bohužel i téhle kronice se stalo, že mezi lety 1960 až 1992 nebyla historie pravidelně zaznamenávána, ale byla doplněna kronikářem novým. Také kronika nového tisíciletí přišla o nového kronikáře, záznamy jsou vedeny do roku 2006. Při přepisování kroniky se do obsahu nezasahuje, přepisujeme prostě děj, jak byl tehdejší kronikářem zaznamenán.